

ΕΤΟΣ 58ον

14 Φεβρουαρίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7 (2959)

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Μία ημέρα πριν από τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή τό σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα μᾶς ἀποκαλύπτει μιὰ ξεκάθαρη ἀπαίτηση τοῦ Θεοῦ. Νά δεχόμαστε καί νά προσφέρουμε τή συγνώμη μας στούς ἀνθρώπους καί νά τή ζητᾶμε ἀπό τόν Θεό. «Ἐάν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τά παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καί ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος» (Μθ. 6,14).

Συγχώρηση, προϋποθέσεις καί συνέπειες

Ἡ συγχώρηση προϋποθέτει τή συνείδηση τῆς ἐνοχῆς. Τή συναίσθηση ἐκείνη πού μᾶς λέει ὅτι μέ τίς πράξεις μας, τίς παραλείψεις μας, τίς νοοτροπίες μας καί τίς συμπεριφορές μας βλάψαμε τούς ἄλλους καί πικράναμε τόν Θεό. Διαταράξαμε τήν τάξη, τήν ὁποία ὁ Θεός ἔθεσε μέσα μας καί γύρω μας. Ἐπό ἐδῶ, λοιπόν, πηγάζει αὐθόρμητα ἡ ἐσωτερική ἀνάγκη τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπό τό βᾶρος τῆς ἐνοχῆς καί τῆς ἁμαρτίας, δηλαδή ἡ συγχώρηση. Χρειαζόμαστε τή συγχώρηση, γιατί εἴμαστε ἀνθρωποι. Γιατί ἡ φύση μας εἶναι ἀτελής καί λανθάνει συνεχῶς. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος τονίζει ὅτι «καί οἱ νόμοι γνωρίζουν νά συγχωροῦν τά ἀναπόφευκτα, ἀφοῦ τό νά κάνουμε λάθη καί νά πέφτουμε σέ πλάνη εἶναι ἀνθρώπινο».

Κάποιοι ἰσχυρίζονται ὅτι γιά νά μάθουμε νά συγχωροῦμε, θά πρέπει νά ἀγνοήσουμε τά λάθη τῶν ἄλλων πού μᾶς πλήγωσαν. Θά πρέπει νά ξεχάσουμε τά σφάλματα αὐτῶν πού μᾶς ζημίωσαν. Αὐτό ὅμως δέν μπορεῖ νά συμβεῖ. Γιατί εἶναι ἀδύνατο νά σβήσουμε ὀλοκληρωτικά τή μνήμη μας καί νά διαγράψουμε τή λογική μας. Ἐλλήωστε, θυμόμαστε πράγματα πού δέν θέλομε καί ἀδυνατοῦμε νά παραβλέψουμε τήν πραγματικότητα τήν ὁποία ζοῦμε. Εἶναι ἀνέφικτο νά ἀγνοοῦμε τό κακό πού μᾶς ταλαιπωρεῖ διαρκῶς.

Μέ τή συγχώρηση δέν σβήνουμε τό κακό. Καταλαβαίνουμε ὅμως, πῶς

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ζ' 14-21)

Νηστεία καὶ ἄφεση τῶν παραπτώματων

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νύσαι ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

αὐτὸ μᾶς ἐξαπατᾶ καὶ μᾶς παραπλανᾶ καὶ ἔτσι μπορούμε νὰ παλιέψουμε ἐναντίον του. Μὲ τὴ συγκώρνηση μπορούμε νὰ καθαρίσουμε τὴ μνήμη ἀπὸ τὴν ἐμπάθεια τῆς καρδιάς μας καὶ νὰ διαχωρίσουμε τὴν ὀρθὴ καὶ ἀντικειμενικὴ κρίση ἀπὸ τὴν κατάκριση καὶ τὸν κάθε εἶδους ἀρνητισμὸ. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ ὁ δρόμος φαίνεται νὰ εἶναι μακρὺς καὶ δύσκολος, σκληρὸς καὶ ὀδυνηρὸς. Καὶ ἐδῶ οἱ παγίδες εἶναι πολλῆς καὶ ποικίλης. Κάποτε ἡ συγκώρνηση γίνεται ἐξωτερικὴ καὶ τυπικὴ καὶ ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὸ βάθος «τῶν καρδιῶν ἡμῶν». Ἄλλοτε, πάλι, παρὰ τὰ ὅσα ἰσχυριζόμαστε στοὺς ἄλλους, ὑποκαθιστοῦμε τὴ συγκώρνηση μὲ τὴν περιφρόνηση καὶ τὴν κρυμμένη ἐχθρότητα. Κάποιες ἄλλες φορές θέτουμε στὴ συγγῶμη μας ὄρια καὶ προϋποθέσεις, κρατούμενα καὶ ὑπολογισμοὺς. Ἡ συγκωρητικότητα εἶναι ἡ πληγωμένη ἀγάπη πού δίνει πάντα εὐκαιρίες γιὰ μιὰ καινούργια ἀρχή. Εἶναι ἡ δύναμη πού ἀνανεώνει τὴν ἐμπιστοσύνη μας γιὰ τοὺς ἄλλους, ἀφοῦ προσπαθεῖ νὰ τοὺς κατανοεῖ καὶ νὰ τοὺς ἀποδέχεται.

Τὸ ἀδιέξοδο τῆς μνησικακίας

ἽΟποιος δέν συγκωρεῖ, γκρεμίζει τὴ γέφυρα ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ χρειαστεῖ κάποτε νὰ περάσει καὶ ὁ ἴδιος. Ὁδηγεῖ τίς καθημερινές διαπροσωπικές του σχέσεις σὲ ἀδιέξοδο καὶ διάλυση. Ποιὰ, ἄραγε, ἀνθρώπινη σχέση δέν περνάει κρίση; Πῶς μπορούμε νὰ κρατήσουμε ἀδιάσπαστη τὴ συζυγία, τὴν οἰκογένεια, τὴ φιλία, τὴ συνεργασία; Πῶς μπορούμε νὰ διαφυλάξουμε τὴν ἀνθρώπινη σχέση καὶ τὸν πνευματικὸ σύνδεσμο, ὥστε νὰ μὴν παγώσουν καὶ διαλυθοῦν, ἂν δέν μάθουμε νὰ συγκωροῦμε;

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν συγχωρήσετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι κακὸ ἔχουν κάνει, θά συγχωρήσῃ καὶ σὰς ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος. Ἐάν ὁμως δέν συγχωρῆτε τοὺς ἀνθρώπους, τότε οὔτε καὶ ὁ Πατέρας σας θά συγχωρήσῃ τὰ παραπτώματά σας. Ὅταν νηστεύετε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ ὅπως οἱ ὑποκριταί, οἱ ὁποῖοι παραμορφώνουν τὰ πρόσωπά τους, διὰ νὰ τοὺς ἴδουῖν οἱ ἀνθρώποι ὅτι νηστεύουν. Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅτι ἔχουν λάβει τὴν ἀνταμοιβὴν τους. Σύ, ὁμως, ὅταν νηστεύῃς, ἀλειψε τὸ κεφάλι σου καὶ πλύνε τὸ πρόσωπόν σου, διὰ νὰ μὴ ἴδουῖν οἱ ἀνθρώποι ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ μόνον ὁ Πατέρας σου, πού εἶναι ἐκεῖ παρὼν κρυφά, καὶ ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει τί γίνεται εἰς τὰ κρυφά, θά σέ ἀνταμειψῇ εἰς τὰ φανερά. Μὴ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὴν γῆν, ὅπου ὁ σκόρος καὶ ἡ σαπίλα τοὺς καταστρέφουν καὶ ὅπου οἱ κλέπται κάνουν διάρρηξιν καὶ τοὺς κλέβουν, ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου οὔτε σκόρος οὔτε σαπίλα τοὺς καταστρέφει καὶ ὅπου κλέπται δέν κάνουν διάρρηξιν καὶ κλέβουν. Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σου, ἐκεῖ θά εἶναι καὶ ἡ καρδιά σου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁ δυνατὸς λόγος τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου καὶ πάλι μᾶς καθοδηγεῖ: « Ὅχι ἀδικηθεῖς πολὺ καὶ στερήθηκες πολλὰ ἐξαιτίας κάποιου, κακολογήθηκες καὶ ζημιώθηκες σέ πολὺ σοβαρά θέματά σου καὶ γι' αὐτὸ θέλεις νὰ δεῖς νὰ τιμωρεῖται ὁ ἀδελφός σου; Καὶ ἐδῶ πάλι εἶναι χρήσιμο νὰ τὸν συγχωρήσεις. Γιατί, ἐάν θελήσεις ἐσὺ ὁ ἴδιος νὰ ἐκδικηθεῖς καὶ νὰ ἐπιτεθεῖς ἐναντίον του εἴτε μέ τὰ λόγια σου, εἴτε μέ κάποια ἐνέργειά σου, ἢ μέ τὴν κατάρα σου, ὁ Θεὸς ὄχι μόνον δέν θά ἐπέμβει κατ' αὐτοῦ –ἐφόσον ἐσὺ ἀνέλαβες τὴν τιμωρία του– ἀλλὰ ἐπιπλέον θά σέ τιμωρήσει ὡς θεομάχο. Ὅχι ἀφῆσε τὰ πράγματα στὸν Θεό. Αὐτὸς θά τὰ τακτοποιήσῃ πολὺ καλλίτερα ἀπ' ὅ,τι ἐσὺ θέλεις».

Καὶ ὁμως, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, συχνὰ διαπιστώνουμε πόσο ἀβυσσαλιέο εἶναι τὸ μίσος καὶ οἱ κακίες μας. Πόσο βαθιὰ ριζωμένα εἶναι στὴν καρδιά μας τὰ πάθη καὶ οἱ ἀδυναμίες μας. Ἐδῶ ἀκριβῶς κατανοοῦμε τὴν οὐσία καὶ τὴ δύναμη τοῦ κακοῦ. Συνειδητοποιοῦμε ὅτι, ὅσο καὶ ἂν προσπαθήσουμε, δέν θά μπορέσουμε νὰ ὑπερικήσουμε τὸ κακὸ μόνονι μας. Μόνον ἂν στραφοῦμε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ, ἂν τοῦ ζητήσουμε μέ πίστη τὸ ἔλεος καὶ τὴ χάρη Του, θά συγχωρεθοῦμε καὶ θά συγχωρέσουμε. Θά πάρουμε τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφεση, καὶ θά ζήσουμε τὴ νύτρωση. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

14 Φεβρουαρίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ
«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ»,
Αὐξεντίου ὁσίου († 470), Ἀβραάμ (ε΄ αἰ.) καὶ Μάρωνος (δ΄ αἰ.) τῶν ὁσίων.
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ῥωμ. ιγ΄ 11-ιδ΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. σι΄ 14-21
Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Φεβρουαρίου, Ἀ΄ Νησιεῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 44-52.

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ἀπὸ τὴν Ἀποστολική Διακονία

- 1) ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΤΣΑ (Μητρ. Νέας Σμύρνης), **ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ**, Λειτουργικά καὶ κατανυκτικά κείμενα. Δώδεκα κείμενα γιὰ τὴν πνευματικὴ προετοιμασία τοῦ πιστοῦ, τὴν ἐγκράτεια καὶ τὴ χριστιανικὴ ἄσκησις, τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καὶ βεβαίως τὴν εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.
- 2) ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΤΣΑ (Μητρ. Νέας Σμύρνης), **Ἡ ΝΗΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**, Γιατί, πότε καὶ πὼς νηστεύουμε. Μία ἐξαιρετικὴ ἔκδοσις γιὰ νὰ συνειδητοποιήσουμε πληρέστερα τὸ ἀληθινὸ νόημά της καὶ τὴν κεφαλαιώδη σημασία της γιὰ τὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ νὰ γνωρίζουμε πότε καὶ πὼς ὀφείλουμε νὰ νηστεύουμε.
- 3) **Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ** (Κεῖμ. – Μετάφρασις)
- 4) **Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ** (Κεῖμ. – Μετάφρ.)

Δύο νέα ἐγκόλπια, σέ πολυτελῆ ἔκδοσις, ἐκδόθηκαν καὶ κυκλοφοροῦνται ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, γιὰ νὰ ἐμβαθύνει ὁ πιστὸς νοηματικὰ στίς ἐξαιρέσεις καὶ μυσταγωγικὰς εὐχὰς τῶν ἱερῶν κειμένων. Ἡ μετάφρασις τῶν κειμένων ἐγίνετο ἀπὸ τὸν θεολόγο Εὐάγγ. Γ. Καρακοβούνη.

Στὸ νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστι», στίς 16:00

2) «**Τὴ μουσικὴ τῶν ἀγγέλων**» (Βυζαντινὴ μουσικὴ) στίς 17:00

3) «**Τὴν ἱστορία μας**» στίς 21:30

4) «**Παραδοσιακά τραγούδια**» στίς 10:30 καὶ

5) «**Τὸ τραπέζι τῆς Κυριακῆς**» (κάθε Κυριακῆ) στίς 11:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καὶ ὀμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Λευθυνηΐς· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτισις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr